

ELŐFIZETÉSI AR:

Egy évre 160 korona.
Fél évre 80 korona.
Negyed évre 40 korona.

Egyes szám ára:
4 korona.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:
ARANY JÁNOS-UTCA 48.

Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal.

Levél.

Anyám, anyám! Szörnyű az élet!
De rongy idők, de rongy napok!
Kegyetlen és szörnyű ítélet:
Magam vagyok!

És senki, senki nem simítja,
Sápadt arcom, csapzott hajam;
Ha ver a szívem felsikitva,
Vigasztalan.

S nem kérdi senki: Mit csinálsz most?
Mi fáj, mit érzel? Kire vársz még?
Anyám! Én senkire se várok.
És már utánnad sem kiáltok.
Megyek . . . megállok . . .
— Mint az árnyék.

— — — — —
Anyám, anyám! Szörnyű az élet!
De rongy idők, de rongy napok!...
Sirass meg majd anyácskám édes!
Ha meghalok.

Babiczkó Béa.

Kuplé.

(*Kató, szivem szép Katója dallamára.*)

Jenő, édes kis Jenőcske!
Tetszik neki minden nőcske,
Ki vele a korzón kokettál.
Szegény édes kis fiucska,
Nincsen neki nyugta soha,
Mert a szive folyton kalapál.
Elmegy egy híres orvoshoz,
Egy nagy, kövér, potrohoshoz,
Aki rég ekép kiabál:
Mért jelent maga beteget,
Orvos azon nem segíthet,
Ha a szive folyton kalapál.
Refr.: Jenő, Jenő, édes kis Jenőke,
Tegyen csak szert hamarosan
Egy herceg kis nőre.
Jenő, Jenő, drága kis Jenő,
Debrecenben temérdek a nő.
Jenő, Jenő, aranyos Jenőcske,
Az esti korzón csak úgy hemzseg
A sok kicsi nőcske.
Jenő, Jenő, édes kis Jenő,
Legjobb orvosság:
Egy kicsi nő.

„Névtelen asszony”.

Fokozatosan.

A csavargó megszólítja a jószívű asszonyságot:

— Nagyságos asszony, nem volna kegyes és kölcsönözne egy tüt cémával?

— Oh, azt kaphat.

— És nagyon lekötelné, ha egy darab rongyot is adna föltnak.

— Itt van, fogja ezt...

— Köszönöm, de nagyon eltér a színe ettől az én rongyos ruhámtól..... Talán akadna valami viseltes nadrág.

— No, nem bánom, adok egyet, amit a boldogult uram viselt.... Itt van!

— Köszönöm alássan... Kissé bő, de ha kaphatnék valami en-nivalót, hamarosan beleenném magamat.

Keserűen.

Koldus: Uram! Éhen halok, ha nem segít rajtam!

Milliomos: No, itt van 20 fillér.... Hát hogyan jutott ilyen szomorú sorsra?

Koldus: Oh uram, az a hibám volt éppen, mint önnek. Óriási összegeket ajándékoztam a koldusoknak.

Csapda.

Bandi! — szól a mama — adnék egy kis sonkát, de nem találom meg az éléskamara kulcsát.

— Oh mama, ki tudom én az ajtót nyitni kulcs nélkül is.

— No, csak ezt akartam megtudni!....

A következő pillanatban Bandi keservesen sirt.

Kalapok tisztítását,

vasalását és javítását
elvállalom. — Használt
kalapokból újakat
: : : készítek. : : :

Beliczay

kalapos, Jiao-u 38.
a fő-posta mellett.

Vissza-visszahivom.

Vissza-visszahivom
A tavaszi álmot,
Elszállt ábrándokat...
Illatos virágot
S egy mosolygó kis lányt
Szőke kis babát...
Lelkem boldogságát,
Szivem dobbanását.

Oh! Jertek, ti édes-bus,
Drága emlékek,
Meséljétek nekem
Csodásan, mint régen...
Tavaszi vágyról...
Az elmúlt szép világról...
Kis leány csókjáról...
Illatos virágról.

Visza-visszahivom
A tavaszi álmot,
Elszállt ábrándokat,
Illatos virágot
S azt a bájos kis lányt...
Szőke kis babát...
Szivem dobbanását,
Lelkem boldogságát.

V. Aladár.

Grafológia.

Cseléd (az irásszakértőhöz):
Nézze, szakértő ur, itt van három levél. Három ajánlat; szobalánynak hívnak mind a három helyre. Nézze meg a leveleket és ítélje meg a háziasszonyok karakterét.

Igaz szerelem.

Anya (büszkén): És hallotta a leányomat zongorázni?
Kérő: Hallottam, de azért még is szeretem.

Regény töredék.

...Mikor a grófnő meghallotta, hogy nagyménje meghalt, a bo-duirjába ment, hogy megváltoztassa a színét.

Egy eredeti szögedi dal.

Nyájas olvasó! Ezt a dalt Szögedről hoztam Neked, a nagy sárga kofferemben:

A szögedi sürgönykaró
Hej, de magos...
Tetejibe a porcolány,
Jaj, de poros.
Rá van csavarintva
Az a kutya derót...
Akármilyen magosan van
Leadi a szót.

Ha figyelmesen elolvassuk ezt a dalt, világosan kitűnik, hogy nemcsak Debrecenben, de még Szögedön is van por. (Pedig ott... minden utca, jaj, de küves.)

E dal nyomán én azonnal meginterjútoltam egy szögedi sürgönykarón a porcolányt. Öméltósága, bár rá volt csavarintva az a kutya derót, igen kedvesen fogadott.

— Hogy érzi magát Méltóságod, mióta nótába foglalták?

Öméltósága a következőket volt szives mondani:

— Köszönöm! Ha dollárba foglaltak volna, mindenesetre valamivel jobban. Azonban így is igen jól.

— És mi a véleménye Méltóságodnak a politikai helyzetről?

— Hát kérem — mondotta mosolyogva — bizony az is poros egy kicsit és amellet... rá van csavarintva az a kutya derót...

— És a vársról, Szögedről, mi a véleménye Méltóságodnak?

— Óh, kérem, ez egy rózsaszínű város. Szilveszter óta jómagam is még mindig mámoros vagyok egy kicsit. És — álmos...

Ebből meg is értettem, hogy öméltósága kissé fáradt.

— A viszontlátásra — mondta még kedvesen.

Egy debreceni sürgönykarón is meginterjútoltam a porcolányt:

— „Agyonisten“! — mondotta kissé dölyfösen.

— Mi a politikai véleménye bátyámurumnak?

— Mi... hogy a véleményem? Dehogy is van énnekem, kérem, véleményem. Rongyos 400 hold földem van. Alig élek belőle. — Hogy lenne nekem véleményem?

— Azt kérdeztem, kérem, mit tart Uraságod a politikai helyzetről?

— Ja, most már értem. Hát azt, uram, hogy sok az adó. Az urat nem az adókiivetők küdték?

— Óh dehogy, kérem.

— Hát akkor meg mi a fenének csinálja itt a riadalmat? Elhordja innen az ur rögtön magát, mert a vasvillát hozom. Majd kivéleményezem én avval a' zurat ebbe a minutába!

Mint hogy azonban a riporternek sokszor vasvillákkal szemben is állni kell, megkérdeztem még:

— Milyen lapokat szokott olvasni Uraságod?

— Hallja az ur! Az én ivadékom soha semmiféle lapot nem olvas. Törvénytudó ember vagyok, tisztele az Istent, de az én cselédeim soha blockon nem éltek. Van hála Istennek minden, kiaggya a föld. Mással meg nem törődünk. Nem szorultunk a' zurra! Alásszolgája. (Zsidó sem

mondta volna különben azt az: Alásszolgájá-t.)

Tegnap éjjel a következő költeményt irtam a szögedi eredeti után...szabador:

Debreceni sürgönykaró
Hej, de magos,
Tetejibe a porcellán
Rémes poros...
Rá van csavarintva
Az a kutya derót, (de)
Akármilyen portája van
A debreceni civis
Mégse geróf...
Akármilyen portája van
Mégse geróf.

(Da capo al fine.)

Babiczy Béla.

Kék nefelejts.

(Nusikának.)

Aranyba öntenéek Téged,
S márványba fagyagnálak;
De Hozzad méltó köve nincsen
Athénnek, Karrarának.

Versbe foglalnám szépséged,
De nem zenghetem el versekben....
A képedet örök emlékül, Édes,
Szívem mélyébe lefestem!

ifj. Rodványi Sándor.

Paradicsom kert.

— Barátom, az én házam valóságos paradicsom.

— Hogyan?

— Segédem Ádám nevű, mostoha leányom Éva, ezek szerelmesei; feleségem pedig a nagy kígyó.

ANTALFY JÓZSEF
könyv-, mű-, zenemű-
és papírkereskedése:
Szent Anna-u. és
Varga-uica sarok.
Legjobb bevásárlási
forrás! Menjünk oda!

Kellemes és Kellemetlen kérdések.

▽▽▽▽

E rovat-
ban köz-
létekorát
az vállal-
ja a fele-
lősséget,
aki elő-
vassa. :)

▽▽▽▽

Mondja, kedves Baltazár Dezső dr., még most se unta meg a zsidókat?

Mondja, kedves Miszty Károly, ügyész ur, nem misztikus az, hogy ön miatt megfélebbették a közigazgatási bizottsági tagválasztásokat?

Mondja, kedves Biró Jenő, — volt lakáshivatali igazgató, — már oda van a szabadkőműves szolidaritás?

Mondja, kedves közigazgatási vállalat, miért feledkezett meg éppen a — köztisztaságról?

Mondják, kedves Dancsó János ur és Takács S. ur Kisvárdáról, igaz az, hogy új év első napján a csendőr előtt a shimmyt táncolták? Kérdezi az, aki figyelte.

Mondja, kedves Burcsik tanár ur, akadt-e már oly balgára, aki önnek elhiszi, hogy forog a föld?

Mondja, kedves Munkácsi János a Gazdától, maga hány kis lánynak rabolta már el a szívét? Kérdezi az ideálja.

Mondja, kedves Szikszay Sándor, a Gépgyárból, maga álomban jegyzi el magát? Kérdezi az álomtündér.

Mondja, édes A. Pista, főgimnáziumi VIII. o. tanuló, megmutatja-e annak idején az érettségi bizonyítványát nekem? — Kérdezi egy drámai hősnő, kinek maga nagyon tetszik.

Mondja, kedves méltóságos asszony, hogy lehet azon jóízűt kacagni, ha egy szegény kézbesítő ember elesik a síkos járdán? Vagy a méltóságos cím feljogosít erre? Kérdezi egy emberbarát.

Mondja, kedves Flórica, maga nem hiába olvasta Mante gazza „Férjhezmenés művészetét”? Kérdezi egy csillagimádó.

Mondja, kedves János ur, — hite-e volna kegyed, hogy azért a kis bolondságért hamarosan 5000 koronát kell fizetni? Kérdezi az, aki a kis bolondságot zár alatt tartja.

Mondja, kedves Ulveczky József. Püspökladányból, mikor jön már el Kismártonba azért a kis szőke leányért? Kérdezi egy másik szőke leány.

Mondja, kedves Mattesz Imre titkár ur, a MÁV műhelyből, mikor kapta a hurka-csösz melléknevet? Kérdezik a kolbászok.

Mondja, kedves Oszlopos Bandi, magát is meghívta Kutor Ferkó Vacsorára?

Mondja, kedves Bözsike, Kisvárdáról, igaz, hogy maga azt dololja: „Minek a szabó énné-kem, mikor én a susztert szeretem”? Kérdezi a ványoló-gép.

Mondja, kedves Dankó Samu ur, Kisvárdáról, maga azt tartja, amilyen az új év, ugyanolyan lesz az egész éve?

Mondja, kedves Kovács Bözeike, miért nem jött el az új évi bálra? Kérdezi az, aki várta.

Mondja, kedves baroness, — hány szobás villája lesz Budán, ha — véletlenül férjhez megy?

Mondja, kedves Bosznai Tca, a fiúk csak a maga kedvéért mennek a bálba? Kérdezi egy partnere.

Mondja, kedves Kovács Béla az állomásról, az álom jobb, — mint a valóság? Kérdezi az álmodozó.

Mondja, kedves Lukács Gazsi, a Gépgyárból, jobb Miskolcon, mint Debrecenben? Kérdezi egy ismeretlen.

Mondja, kedves Jassó Gyula, a Nap-utcáról, a maga álma valóságra is szokott válni? Kérdezi a Vénus.

Mondja, kedves Nalevajkó Elemér, maga hány kis lányt akar magának hódítani? Kérdezi az angyala.

Mondja, kedves Lajos Béla, a Gazdától, maga talán a korzóba szerelmes? Kérdezik a barátai.

Mondja, kedves barna kis leány, az állomásról, maga minden fiúnak találkat ad? Kérdezik az ismerősei.

Mondja, kedves Kutor Ferkó, igaz-e, hogy Szilveszter után a Gönczöl szekeren jött haza Simongátról? Kérdezi egy utitársa.

Mondja, kedves Oszlopos Bandi, hány tojásból ettek kenyér nélkül rántottát Katinál? Kérdezi egy éhező.

Mondja, kedves Kutor Ferkó, tudja-e már a dalárda az „Elemér” operettet?

Mondja, kedves Etuska kisasszony, mi volt a regénynek a címe, amit vasárnap olvasott? Kérdezi, aki nem tudja.

Mondja, kedves Tudjamárki kisasszony, Hajduszoboszlóról, a fogjavítás alkalmával jár-e még az arcfinomító intézetbe? Kérdezi, aki nem szeretne oda járni.

Mondja, kedves szoba-asszony
Püspökladányból, mibe került a
születési estély? Kérde egy kis
szendé leány.

Mondja, kedves Bözsike, Haj-
duhadházzól, igaz, hogy szalma
zörög a párnában? Kérde, aki
szeretné megnézni.

Szeress!

Az ősz a kerten átost ma reggel,
S a kertre szórta csöndes bánatát.
Szellők habfodra lebeg; összezilálja
Kedvesem barna haját.

Mily tompán, mily unottan néznek,
Milyen szegényen szállnak most a
felhők;

Csupa sóhaj, csupa köny, csupa láz
Trilláz a halott házak előtt.

Olyan fázós a lányokon a csipke,
Oly álmos két barna, mély szemük,
Oh, mert a parkban, édes templo-
mában

Haldoklik a szerelem-istenük.

Az én szivem meg mosolyg szeliden
Ölembe vonom okos, szép fejed:
Oh, nézd, milyen meghitten hullnak
A bánatos, aranyos levelek.

Szeress s ne nézd, hogy hal meg
a virág!

Mi lásnak halál, az nekünk csak
álom.

Angyalszárnyon, szép ezüstkocsin
Dalolva megyünk át mi a halálon.

Az ősz a kerten átost ma reggel
S a kertre sirta csöndes bánatát.
Szellők habfodra lebeg; összezilálja
Kedvesem barna haját.

Babiczy Béla.

SZIREK ANDRAS

elsőrendű uri- és egyenruha sza-
bóságá angolgyapjuszövetek isko-
lalés egyenruházati sapkákraktára

Szent Anna-utca 1. szám

Telefon szám 509.

Aranyka.

(Nusikának.)

Kék nefelejts, magától kél, nem
vetik,
A szerelmet leányszemek ültetik!
Enyémet is beültette, vetette:
Két kacagó, koromsötét fekete!

Nam is nézett reám, éppen csak
egyszer:

Fölkerestem azótától ezerszer!
Fekete szem rabja lettem azóta;
Ezt zokogja majdnem mindegyik
nóta!

Ifj. Radványi Sándor.

Alapvizsgán

Tanár: Mi a notitia?

Jogász: —

Tanár: Mi a carta?

Jogász: —

Tanár: No, kérem, még egy
kérdést adok. Mi a notitia és a
carta közt a különbség?

Vendéglőben.

Vendég: Mit bámul maga foly-
ton abba a tálba?

Pincér: Várom, míg uraságod
kikanalazza belőle a levest, —
hogy a fülem mellől beleesett
fogpiszkálót kivehessem!..

Emlékek sirnak.

Ezüst ködöknek árnyán
Fuvalmak furcsa szárnyán,
Emlékek sirnak éjjelente..

Tul a hegyeken:

Völgyeken innen,

Tengeren át....

Szellők habfodra lebeg,

S csókolja szeliden barna haját.

S báránnyelűcske-párrán,

Kedvesen, kócosan ám.

Álmodnak csipkeszárnyu angyalok.

S ezüst-ködöknek árnyán,

Fuvalmak furcsa szárnyán

Repülnek zengő dallamok.

— Kedvesen, kócosan ám!

Babiczy Béla.

Azok meg ugyls tudják.

Szöke: Hallom, hogy ön teg-
nap este a klubban engem tolvaj-
nak és hazugnak nevezett!

Barna: Hát aztán? Néhány bi-
zalmas barátján kívül senki sem
volt a teremben!

Adóhivatalban.

Tisztviselő: Tudhatja kend,
hogy adót fizetni minden állam-
polgárnak kell! Érti? Muszáj!
Nagyon erős gyerek ám az a mu-
száj!

Polgár: De kérem szívesen,
nekem is van ám egy kis erős
gyerököm, ugy hjják, hogy:
Nines! Összeeresztöm a muszáj-
jal, nem tom osztán, hogy me-
lyik csapi földhő a másikat.

Mihalovits Jenő

**GYÓGYSZERTÁRA ÉS
GYÓGYSZERÉSZETI
MŰLABORATORIUMA
A „KIGYÓ”-HOZ.
DEBRECEN, PIAC-U.
33. SZAM ALATT.
A városbázzal szemben.
Különleges gyógy-
szerekben nagy
o o választék. o o**

„Meteor” mozi.
Bocskai-tér 10.

1922. január 22-én, vasárnap:

Szemben a nagy oceánna!

René világhírű halász drámája.

Fogat fogért. Amerikai
burleszk.

Előadások kezdete: d. u. 3., 5., 7. és 9
órákor. — Jegyelővétel d. e. 10 órákor. —

Fuszek Emil

1913-ban született az egész világ kárára. 1915-ben találkoztam vele először a Péterfia utcai laktanya előtt.

Azonnal megszólítottam, hogy tisztelegjen rendesen.

— Einjährige freiwillige Fuszek — mondotta hatalmas taglejtés kíséretében. Bocsánatot kérek, amennyiben hadnagy urat (cikkiró ur!) rendőrnek néztem.

— Na, a fene egye meg — gondolom, — vajjon minek nézte volna ez Alföldy Gyulát (a DEAC kapusa), aki még nálam is pocsékabb katona volt.

— Lelépni! — mondottam ridegen és arra gondoltam, hogy Fuszek urat nem látom többé... Csalódtam! Fuszek ur bepörölt a járásbiróságnál, becsületsértésért. Mielőtt erről tudomást szereztem volna, megjelent lakásomon és 20 koronát kért kölcsön, tekintettel egy becsületbeli adósságára, melyet egyenliteni kell. Adtam neki. Harmadszor akkor találkoztam Fuszek urral, amikor a husz korona ügyében ismét nálam járt, mondván: adjam meg neki a husz koronát, melyet becsületbeli adósságaim kifizetésére kölcsönzött — nekem.

(E rettenetes szemtelenség hallatára szobám faláról hullani kezdett a vakolat.)

Most, amikor egy elfogulatlan és rövid életrajzot kell írnom Fuszek urról, ennek a három találkozásnak az emlékét le nem tagadhatom.

A történetről, amelyet a bevezetésben elmondtam, a harag mázát régen lekoptatta az idő. Azóta Fuszek ur is megszépült, megizmosodott. Jól fésülködik és ezer koronánál kevesebbet soha sem kér kölcsön.

Ha egy kis szatíra mégis elkeveredik itt-ott a sorok között, gondolja meg a kedves olvasó, hogy Fuszek ur életében amnyit

volt a hiba, hogy az idő fekete feledés-fátyolán is csak „át”-üt élete egy-egy feltja, mint a kis lány „á”-t üt a zongorán, amikor „b”-t kellett volna. (Nem sok különbség, hiszen éppen mellette van.)

Mint már a bekezdésnél mondtam, 1913-ban született Galiciában, nyilegyenes lábakkal, amely dolog miatt sokáig sirt bánatában. Anyukája hiába mondta neki, hogy ne sirjon. Csak sirt, mert nem játszhatott a DEAC I-ben. 1921-ben azonban véletlenül bekerült az I-ső csapatba. Azóta hiába köszönök neki a korzón. Örökké a felhőket nézdegéli s orrát jóval a nyakkendője felett hordja. Elég vállas ember és már az elemi iskolában is megbukott az olvasásból.

Többször járt Pesten is és ott állítólag az UTE-ban játszott (fogócskát a kapu mögött).

Jelenleg 30 korona tartozása van velem szemben, mely összeget alulírott soha sem fogja megkapni. b. b.

Kellemetlen kérdés

X.: Nos, hogy van kedves barátom, hogy megy a dolga?

Y.: Köszönöm, jól. Beléptem egy bankba.

X.: Éjjel?

Király balzsam

csusz és köszvény ellen, ugy-
szintén Fáyarokréma és Fáy-
szappan békebeli minőség-
ben, valamint Hajdusági
bajuszpedrő fehér, barna
és fekete színben kapható a készítő

GRÓSZ NAGY FERENC

„Aranyegyszarvu”
gyógyszertárában
(Színház mellett.)

Csók.

— Kisasszony! Tíz csókommal tartozik... Fizessen!

— De kérem...

— Óh, semmi kibuvó! Fogadtunk! Tíz pár keztyűt tíz csókkal szemben... Nyertem.

— De a csók...

— Éppen úgy fizetendő, mint egyéb tartozás.

— Akár egy számla?

— Persze!

— Vagy egy váltó?

— Hogyne!

— Vagy egy utalvány?

— Egészen úgy!

— No, jó; adok egy utalványt tíz csókra... A mama majd kifizeti.

Hihetetlen.

Szabó: Meghoztam az új ruhát, 1000 korona az ára. (Indul kifelé a szobából.)

Színész: Várjon egy kicsit, mindjárt ki is fizetem.

Szabó: Kikérem magammak az ilyen rossz vicceket!

Cigánymesterség.

Hazajönnek a cigány purdék egy lopott csirkével. Mérgesen rájuk kiált a dádé:

— Jaj, ti listentelen lelkek! Mikor tanultok már egy jóra-
való mesterséget? Mikor loptok már egy malacot?

Neves footballisták.

Poroszlay László,

v. b. t. c. (valóságos belső titkos centerhalf).

Hogy v. b. t. c. s nem — t. b. c., bizonyítja hatalmas tempójára. Valamikor a vizözön tájékán született és a föld felszikkadása után azonnal footballozni kezdett. Már az ötödik percben Noénak goolt rugott.

Azután leszállt az Ararát hegyéről és belépett a DTE-be, a melynek Nussbaum Ézsaiás ur mellett mindenkor oszlopos tagja volt.

Háboru után került a DEAC-ba, hol is, mint centerhalf és kupléénekes, nagy sikereket aratott.

Mint footballistára talán a legjellemzőbb hatalmas fogfájása, melyet cocainnal és glycerinnel szokott kezelni a meccsek előtt és után. Mivel meccs alatt kezelni nem szokott és nem is szabad.

Főképpen Kisvárdán szokott fájni a foga, épp úgy, mint e sorok szerény írójának, kivel özszeölelkezve szokott ordítani. Jelen sorok írója, főképpen fogfájás alkalmával rémes, furcsa mondatokat írkal össze. Többek közt olyanokat is, melyekben se alany, se állítmány nincsen, de ezeket a rossz mondatokat még gyermekkorában hallotta Poroszlay bácsitól.

Mint civil ember, a háboru után is mindenkor cipőben járt és minden nap rendszeren megébedelt. Ez a második jellemző sajátysága.

A harmadik: „Hogy ülsz a széken, kérlek szépen“ c. kupléja, melyet mindenki kívánságára azonnal elénekel, akár a nyílt utcán is.

Hangjáról minden jót elmondhatunk: csillogó, tiszta, briliáns. Egészen úgy szól, hogy a gramofon sem különben.

Rettenetes művelt ember. Edig már majdnem az összes Nick Cartereket kiolvasta, holott jelen sorok írója még ezideig csak huszonhárom Nick Cartert tudott megszerezni. (A mellett azonban szorgalmasan tanulmányozta a kalendáriumokat.)

A nők iránt nagy vonzalommal viseltetik. Valahányszor a nők megszólítják... hirtelen elpirul. Kissé félénk vagyok még, — szokta mondani ilyenkor, — de mihelyt bátrabb leszek, meg fogok azonnal nősülni.

Az utcán könnyen felismerhető a következőkről: Poroszlay László nyakától a lábáig a törzse fekszik (Poroszlay törzs). Közvetlenül a nyakán van a feje, melyen két szem, egy orr, két fül, egy szája, egy orr stb. van. Törzsén alul lóg a lába. Szám szerint kettő. És ezzel azt hiszem, külsőjét teljesen le is irtam.

Most pedig kimerítem a belsejét. A gyomorbélhuzam mintegy 12 méter hosszú. Tág lumenü, melynek fala több rétegből áll. Hashártya kettőzetei fejlettek. Agyveleje kemény és tömör, kívül igen erős tokkal, mely megfelel a duramaternek. Fenti adatok valódiságát bizonyítom. **b. h.**

Készítő és
csizma kapható

Ne sajnálja a fáradságot és ön meggyőződhet arról hogy a mai áremelkedések dacára is jutányosan szereketi be **ozipő** és **csizma** szükségletét méret után, ha lemegy **Fábián Zestvérek** cipő- és csizma készítő műhelyében, **Rákóczi-utca 71. szám alá.**

Valamint erős munkás cipők.

Kura.

— Kérem, doktor ur, a multkor itt voltam, hogy adjon valamit, ami általa szabaduljak a kelésemről. Aztán egy flastromot tetszett adni...

— Igen, igen és most mi teszszik?

— Adjon valamit, hogy szabaduljak a flastromtól.

Modern erkölcsö...

Az új szobaleány (takarítás közben talál egy forintot): Nini, egy forint! Éppen kapóra jön. (Megnézi közelebbről). Ejnye, hisz ez hamis! Ezt bizonyosan azért tették ide, hogy kipróbálják a becsületességemet. De az én eszemen nem járnak tul. — (Zsebre vág egy ezüst kanalat s megjeleni a nagyságának, hogy talált egy forintot.)

Kesedelem.

Semmi sem bosszantja annyira az orvost, mint ha valahová sürgősen hívják s mikor oda megy, akkor látja, hogy a betegnek semmi, vagy legfeljebb csékély baja van. Ily sürgős eset adta elő magát egyszer a nagyszerű és szerencsés gyógyításairól híres Z...i orvosnál. Egy uri ember vigyázatlanságból könnyű sebet ejtven magán, nyakra-főre küldött Z...i orvosért. Az orvos megjelent s a seb megvizsgálása után elküldte az inast a gyógyszerertárhoz valami tapasztért.

Eltelt egy negyed óra, de az inas még nem jött vissza. Az uri ember halálsápadt lett és hebegve kérdezte: „Boldog Isten, kedves doktor ur, csak nem gondolja, hogy a sebem veszedelmes legyen?“

— Persze, hogy veszedelmes, mert ha az inas nem rohan gyorsabban, akkor a seb begyógyul, mielőtt a tapaszt megérkeznek.

T. Zs.

Komédia.

(Szín: A délelőtti korzó ragyog a napsütésben.)

Az egyik: Oh, nézd a hölgyek karcsu bokáját! S a cipőjüket... Azt is nézzed! Némelyik éppen azt mutogatja. Látod ott azt a kis sárga-cipős szökét? Azt, a melyik menet közben olyan ötletesen lépdel. (Egyik lábát a másik elé rakja. Csodálatos egy nő!)

A másik: Amelyiknek három számmal kisebb a cipője a lábánál?

Az egyik: Azt, azt, kedvesem. Ez a kötéláncosnő. Ugy-e, ráismertél te is azonnal? Nézd ott azt a hosszú nyaku urat, tőle balra, aki szintén olyan furcsán lépdel, mintha tükön járna. Ennek pont nyolc számmal kisebb a cipője a lábánál. Ő a kisasszony partnere — este.

A másik: Talán tőle jobbra, azaz a háta mögött azt a vastagnyaku urat gondolod?

Az egyik: Azt is kedvesem. Sőt az előtte haladó urat is gondolom, aki azzal a vastag bokájú debreceni nővel beszélget. Az is olyan fájdalmasan lépdel.

A másik: Jé! És tényleg. Nagy cirkusz lehet ez, Barátom. Ennyi kötéláncos! Ki ennek a cirkusznak az igazgatója?

Az egyik: Ez a cirkusz kedvesem az Élet Mátyásé. Az igazgatója pedig Izlés Zakariás. — Való igaz azonban, hogy izléstelenebb rendezést ritkán láttam. Élet Mátyás nem sokat törődik a dologgal. Izlést, alig lehet a cirkuszban látni. Csak úgy megy minden magától. A közönségnek maga ez a név: Élet, éppen elégséges. (Naponta párosával váltják a jegyet — az anyakönyvvezetőnél.)

A másik: Nagyon érdekes dolgokat beszélsz, kérlek. De mesélj tovább, pajtás! Ugy látom, te nagyon jól ismered az Életet! Mondd, ki a legszebb asszony az Életben?

Az egyik: A szépség nagyon relativ dolog, édesem. Mind-egyik nő szép, ha a tükörbe néz. (A „Névtelen asszony“ meg akkor szép, mikor ir, de viszont ugyanakkor kacér is.) Ismertem asszonyt, aki akkor volt szép, a mikor aludt, viszont ugyanakkor — jó is volt. Az arcvonások és a forma is percenként változnak. Viszont a millió is rengeteget számít. Egészen másképp fest egy paraszt a Hortobágyon, mint a — Nemzeti Színházban, Pesten. (Azok ottan csinált parasztok.) Egészen másképp néz az asszony, ha az urát nézi és egészen másképp, ha a szeretőjét. Huszonöt éve járkálok az Életben (Egy éves koromban már jártam.). Amíg meg nem untam, szerepelgettem is olykor-olykor. Látod!... Ezek az emberek itt a korzón — mind szerepelni akarnak. Azért is jöttek ide — mutogatni magukat. Nézd, annak a szőke kis leánynak milyen jól sikerült a maszkja. A cipője is elegáns, a ruhája is, de a mamája, szegény, ott hon van és libát töm. És azt a kis grófnőt látod-e ottan? Látod, ez meg odahaza szobalány.

A másik: Kezdelek nem érteni, barátom.

Az egyik: Kicsit nehéz a fel fogásod, kedvesem. De ez nem fontos. Elég, ha én magam értem, amit ondok. Inkább nézd azt a kis barna leányt amott. A szilzskinje — látom — hamis. A tekintete is és a mája is.

A másik: Jó orvos lettél volna, kérlek. A tekintetét, azt még értem (Nézd, most éppen reám nézett!), de a máját... honnan tudod, hogy hamis?

Az egyik: Az egész leány hamis; tetőtől talpig.

A másik: Azt mondd: „tetőtől talpig“. A haját, a cipője talpát és a fogát elhiszem. (Gyönyörű, ennyivaló foga van!) De mondd csak, kedvesem, a husa, a forró, fehér husa, az is... Arra csak nem mondd, hogy hamis?

Ki hamisította? Miből?...

Az egyik: Asszonyból.

A másik: Egy leány — asszonyból hamisítva. Kezdelek megérteni... És mondd! Milyen szerepeket játszik az Életben ez a kis barna nő?

Az egyik: Van itt a cirkuszban egy fehér lovacska: a Tisztesség. Azon lovagol estenként.

A másik: Milyen furcsák ma a mondataid, kedvesem! ... És ki az a kesernyészajú ember ott az oszlopnál?

Az egyik: Az egy író, kérlek.

A másik: És milyen szerepet játszik az az Életben?

Az egyik: Az író, kérlek... az író — nem játszik szerepet. Az író írja a szerepeket, mint ahogy a favágó vágja a fát. Szabad idejében meghuzódik egy lámpakaróhoz és az Élet-re gondol. Nézi... hogyan változnak, hogyan alakulnak az arcok. Mit mutatnak a hőmérők — a szemek. Azt is látja, ami az ablakok mögött van. Ilyenkor egy kicsit megutálja a színészeket mindig...

A másik: Csodálatos dolgokat mondasz Barátom!

Az egyik: Az író végre rájön, hogy ő is csak annyival különb a többinél, hogy egy kicsit jobban tudja magát maszkirozni. És akkor önmagát is — nagyon megutálja.

A többi játékosokról majd máskor.

Babiczky Béla.

Felelős szerkesztő: SZIKRA

Paplan-varrodámba

Új fehér vatta érkezett. Selyem, glott, kasmír paplanok kaphatók és megrendelhetőek. Pehely és gyapjú paplanokat készítek. Alakító, frissítők.

Öcske vattá, paplanokat veszek.

DEBRECENI LAJOS Kossuth-utca 11. sz.